

ناظرا ولش رئالت سکی و اما بسیم ربک فجوت کلام شریفی پیخون ثانی او ز دینه تقویم او لسوپ
لطف نشر مرتب اسلوبی اختیار او لندی تا خیره نکته فو اصلیه مراجعات و ادنادن اعلاه یه ترقی و
تخلیه بعد التخلیه او لنه اباده دیو سعوی مرحوم بیان اید رجناپ حق غیر مطلق او لسوپ
حقوق عبادت شانه اعتناء تقویم نکته بین شهاب کاشیه و ه ترجیح ایور نکالیف شاهده
دوام مقصود او ملقدر جائزه و فقره محظیل مرجع اندیل رایسه و ه اللہ تعالی علم عراوه و هزار
ستابه یارب العالمین و یا اکرم الکرمین آشیوا کلام شریفکه عاجزانه قاهرانه خدمت شعا، شهدن
نمایان او لان فردہ دن فردہ اقلور لکن سن غفور سن رجم سین فیضانی مطلق سن دریا
دستکدن بیلاً و نهاراً ماسول و دنبیح رمان باب شریعن فادم اختیاری تاب بی قوان غریق بحر
عصیان او لان ابراهیم توکر آفر نفره کمال ایمان لطف ایمان بیورد ب نار حسین بن قولوکی
آزاددث د بیور حق او فردہ ظلم منع فقره شا بتور بیحان د بک رب الغفرة عما بصفون وسلام
علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین ^م قو و قع الفراع من بحر بجزه الترجمة الاستاذ شهور بکوزی
بیوک زاده اکرم الله بالفوز والسعادة من بیو عبر الفضیف السيد مصطفی بن الحرم بن ابراهیم
الطور عنودی غفرالله ولوالویه ولائز المؤمنین والمؤمنات برحمدت یا و حشم الراعیم ^م
^م ^م

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبِحُمْدِهِ وَالصَّلوةُ وَالسَّلامُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى آلِهِ وَاصْحَابِهِ امَا بَعْدَ تَقُولُ الْبَاتِشِيُّونَ الْفِيْرَابِرَاهِيمُ الشَّهْرَزِيُّونَ
الْطَّلَبَةُ بِكُوزِيْ بِسْوكُ زَادَهَا كَرَمُ اللَّهِ تَعَالَى بِالْفَلَاحِ وَالْعَادَةُ زَرَّةُ طَالِبِنِونَ بِرَطَانِقَةِ ازْكِيَا سُورَةُ
قُورَكُ تَرْجِيْهُ سَنِيْ بِزَرْدَنْ دَخَافَتِا يَلْهُ دَجَالِرِ بِرِنِيلْ اِمِينَهُ شَرْفُ دَارِنْ دِكَلِيلَهُ كَلَامُ بَدِيعِ الْبَيَانِ اِيلَهُ
بِالْتَّرْكِيِّ تَرْجِيْهُ بِتَرَأْ اَوْ لَنْزِيِّ وَاللَّالِيْنِيِّ وَادِيِّ وَعَلِيِّ اَعْقَادِيِّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اَنَا حَمْبِقَهُ بِنِ جَلِيلِ
اَثَانِ جَلَالِتِ شَاعِلَهُ دَوْالَهُ دَوْالِجَلَالِ اِنْزِلَنَاهُ قَرَآنِ عَظِيمُ اَثَانِ لَوْحُ مَحْفُوظِ طَرَقِ جَبِيلِ اِمِينِ
دَكَلِيلِهِ وَبِنِيَا كُوكُونَهُ اِيجَقَهُ بِنِ اِنْزِالِ اِتْدِيْعِ حَنْزِلِ اِيجَقَهُ بِنِمُ كَلَامُ شَرِيفِهِ وَرَجِيبِهِ كَلَامُ عَنْوَسِيِّ
دَكَلِورِ دَرَالَهُ دَوْالِجَلَالِ حَسَنِدِ اِيلَهُهُ سَنِوْ فَعَلَى دَوْزِرَهُ قَنْدِيْعُمُ قَصْرِ فَلِيِّ يَهُ حَفِيرَا اوْلَوْبُ زَرَّةُ شَرِكِيِّ نَكِ
عَكِسِ اَعْقَادِ لِرِنِيلْ خَطَالِرِيْنِيِّ جَنَابِ حَقِيِّ دَبِيُورِ وَبِيِّ دِيرَالَّهُ تَعَالَى زَرِبَا اوْاجِبَ تَعَقِّ شَرِكِنِيلْ، وَرَأَنِ
مُحَمَّدَ بَدَ، كَنْزِيِّ كَلَامِدِرَالَّهِ كَلَامِيِّ دَكَلِورِ دَوْبَانِكَارَا يَرَهُ جَكَلِرِنِ اِزْلَوَهُ بَلْرَى اِكَا بَنَاَ كَلَامِيِّ قَصْرِ طَرِيقَنَهُ
اَفَادَهُ بِسِرَدِيِّ دَبِوْعَصِمِ بَنَاَ تَقِيرِنَهُ اَفَادَهُ اِيلَرِ بُونُونْ فَصَكَرَهُ نُونِ عَظِيمِيِّ قَنْدِيْعَدَهُ اَوْلَا اَمِردَهُ

عظر

عظمت فضوله استهلاکون ماعدا انتزال کند یا اسناد ابد و آن کریم تفخیم بروه قرآن حراست سبق و کرسز
اصحای ابله و تفخیم عظمت قرآن اطهار بسوردی اصحاب راه تفخیم و جبریل شرفده شد لذت
تخریجی مقامه قائم او لان محله سبق و کرسز اول شبی اصحاب او و المغین مجموع قرآن کرد و سبق و کرسز
اصحای اندوه قرآن کریمی تفخیم ثابت دو دیوی شیخ ذا وه تخریج ابورالله سبحان اعلم مرجع ضمیر او لان قرآنده
ترتیب کلمات مبدأ و نتیجه ذات واجب ابله قائم صفة حقیقتی کی کلام تفسیر و را اول مراد و
کلود زیر اندوه حرکم و نزول مستحبکه و رالحافظه خود خدن مؤلف کلام لفظیه اعماقی سیال لذاته اندوه و
حرکه و نزول مستحبکه اولوب حرکی و نزولی محله تبعاً اوللمغین محل قلب جبرايل اولوب جانب حقیقت
محفوظه قرآن کریک نقوشی خلق ایدوب جبرايل امین اکافرا توکده علم فروزی خلق انکن لفظیه
معنا مجموعی حرانه خود را اتفاق اندکده بالذات جبرايل امین بالسبع کلام لفظی التهی و نباکو کندن کعبه
مکر منیک و نکسته بین العزة و حفظ ائمه برانو فسکره امرالکعبی ایله بیت الفرمون حس الاقضا
متفرقا خواسته افسد عزه شریل بسوردی پکرمی اوج سنه هرهاست بولکه رجبرايل امین ک قرآن
کریمی لوح محفوظدن اخزیک طرقیه آقا ویل اربعة مشهوده دن ذکر اندیکه موز بر قول شهرور دور فائده
حله قرآن کریک لوحدن و نباکو کونه نزولی قبل النبوة دو دابو شام قشده امام سیوطی قشده بالمعیمه در
متکلمون بعضی متأخرین قشده جواہر التوحید شرحده ابراهیم اللفانی تخریج ایدر غلب فلا و قرآن کریم
جبرايلیک غیری ملائکه لردن بر ببه نصیب ولیوب تلاوتی پسره خاص اوللمغین ملائکه کرام بشروع
استخاعنه حربیقی اولملدین کتب معتمد اندوه محرّح اوللمغین جبرايل امینک بیت العزّتده او لان سفره ملک
ملکتریک املاکی تلاوت ایله پیده و پوخه استخاع ابله مبدأ و راتخاع ایله اولوغی تقدیریه حکم شکل دور
شکالندوه باقی اولمیں خادی عزوم کلشیه وه زیاده تفصیل ایدر فلیبر جمع ثم سیان فاندۀ اخزی انتزال
ضمیری مجموع من حيث الجمیع قرآن اوللمغین انا انتزالناه کلام شریفیه مجموع قرآنده داخل او لدمغین
اکانستله احصار اثی عزفه آحال سیده منوضع اولمیں شهاب افسدی تخریج ایدر زیر اخبار
مجموع من حيث همو مجموع دن هجریاتیه و کلود و رالله سبحان و سعی اعلم نده انتزال ایله عزم فی لیله القدر
ایله شرقده با خود لیله قدر ده انتزال اندیم دیوای بسورد و رالله و والجلال بو مقاعد سوال و لنور کم
انتزالناه ضمیری مجموع قرآنده راجع اولوب مجموع عکده شریل البلا و افاده ده اوللق علیه السلام نزولی دفعی
اوللمغین اقصسا ایدر حال بوسکی نزولی ندریجی اولوب بدایه و نهایه سی پکرمی اوج سنه دو دیوی چیا و
اوج مرتبه جویب دروب برگره انتزال علی الرسولیک برایسی لیله قدر ده دیوی پیکی جواب

فیاض

پایه

و افسوس زیرا اول نازل افراد با اسم ربک المعلم قدر رمضان شریف کنی یوم اشیین وه غاره خراوه نهارگاواقع اولوی دیوار احتلالی بخاری شریفه ذکر اید برای رسی لیله نهایی مذکور اوه نهارم اولوی دیکله جواب ویر مکده مکده و رایکی جواب جمله نزول علیه السلام دکله ور بکی و نیکه کنه در او جنی انزلناه حنیفی بعضی قرآن و الوی بعضیه هبتو سره دنی بعضی فی باخوه سوده دخا نون بعضی اولین خادمی محروم ذکر اید برای رسی لیله القدر نقدی زاده دیوانی خصیله لیله القدر نقدی زاده الوی بعضی فی اطمینانیه القدر معنیه اوله دیوانی خاصیه زاده محروم بیان اید رکنی نشانه اول مرحوم کلیشه ده او جنی جوابه کله فیله آسعاره اولین ایجادان انقلا بر مذکوم فقیر و برمکی غالبا کلمه فیله لام تعیل مصلحته ده سهاره الوی ترکیب عذت امراء فی هرمه حدیث چیلنون اول کان علیه مطلقة طرفیه مطلقه تشبیه او پنه ترتب طلقده اول نانی جشن ادعه اول نکان طرفیه مطلقة لفظی علیه مطلقة مفهومی بجهون استعاره اصلیه الوی بشوا استعاره و بتعالیه جزئیه کی انزال بعضی قرآن کریم لیله قدر فضلی اطمینانیه اولیه طرفیه حریثیه کی الماء فی المکوز ده کی طرفیه تشبیه اول نکان کله فی تعیل جزئی مفهومی بجهون استعاره کله فی ذکر الوی و بجهون طرفیه جزئیه اذ اینه وفع اول نانان کله فی تعیل جزئی مفهومی بجهون استعاره کله فی ذکر الوی و بجهون طرفیه لام تعیلیه مصلحتی قصوا الوی بوقرقه کووه نظم جلیل منیفی انما انزلناه حکیفه بن ذات عظم ای عظمت شاند بعضی قرآن انزال انتیم نه اجلیجون ایتمیم نه لیله القدر لیله قدر ک، شره فنی اطمینانیه منوط بعضی قرآن انزال ایتمیم دعله اوله اللہ جانه و کی اعلم عمر اده و کارکنا با افعال الله بزم عذر بزرده حبله بالاغراض اولیسوب مصلحه بالحکم و الحصاله الوی و بجهون کنیه کلامیت بردہ ذکر ای عدوی جناب ده فضای مطلق انزال و اتنان لیله قدره تخفیما و ما ادربک اضمیر ای قرآن کویم ایکی تخفیم بعد زده قرآن کریم کندیزه انزال اول نانان لیله قدره تخفیما و ما ادربک مایلله القدر بیور شریف نظم جلیل منیفی دمانه شنی ادری عالم قلدی ک جیسمی نه شئی عالم قلدی نه بی ماشرف و بجانبه نه شئی لیله القدر لیله قدر در شرف و بیانه نه اوله بکننکه شئی نه برشی عالم قلدی اولان شرف بیانه سبک عالم شریف ک اعلام سیز نانان اوله عرب جیسم و مکدوور التجانه و کی اعلم عمر اده ایکی بجهون شما، او کی بی اشتره بابت مبتدا، او لوی بیله القدر ده اکا خبره الویه جمله ای اعرا بدنه محل منصوب ادوا اینک مفهولین مقامه قائم مفهول شانه سیر مفهول اولیده ادو بکده کی کاف خطاب داده اوج مفهول شدیکی علم خوده مطبوع طبع و رفصیل اعزامی بجهون

زاده ده دور ما ادربک عنوانی معنون اولان امرا علام اولوی و ما بدل دیک عنوانی معنون او النحو عادت الیه دیک و دیو شهاب و حرم سفیان من عینه هفتلر زدن نقاید را که جانه علم امری جناب حق لیله قدری تخفیمون بر سوال شست ایلسوب بکلب خصل لیله القدر بارب دیو خزانات اخذیز سوال ایلسوب ده اول سوال استنادی بیان اول رق بله القدر خیر من الف شهر کلام شریفی جواب اول الف در کدن عادت سوب اوزده بیکشی ایجون اولوب قرآن کریمه ایوه احکم لو بعمر الف سنته الفون جمیع دھر معنی مقصود اولوی کی الف دن جمیع سنته مقصود اوله بآغوش خصوصی هاشید دع و سلاصی تو شوب بیک آی غر اندکی ذکر اول نزدیه مومنانه ایرو ب علیه قصیره لرغذن علیه تقاصیر آنکن مخزوون اول رق لرنده انلریک قلب لریتی تطیسا تمال ولدی وادیو قوله کوره الفون عدد مخصوصی مقصود اوله لکن معنای اول مقام مناسبه ایغز بسیاری محروم تقدیعه اید رجاسه اشارت اغثه نظم چیلک معنای منیفی بله القدر لیله قدر ده عباده خیر من الف شهر اجنده لیله قدر اول میان جمیع شرده عبادت ندن هیلیز و ده حضرت الله یاخود لیله قدر ده عبادت خصوصی را بیلک بیک آی عبادت ندن خیلیز و دیلک اول الله اعلم بو نزکره لیله قدر ده عبادت بیک آی عبادت ندن خیلیز اول نیک عبادت ندن بیانی رسانی راتام سوال ایلدی سه جمله مستأنفه کم سایفی لیستنی بیانان نزل المدائن و الرؤوح فیها باذن راتام بیور بیله نظم چیلک معنای منیفی نزل زیر انزال اولوکیه اللانک سیع سخواندن جمیع ملائکه نازل او لور نده ده بیهایله قدر ده جم خلایل امداده هستراوره حقيقة متسا و رخصو صامم مقامه مقام دوح اول استفرا عرفیه جمل الوی و ملائکه ملائکه مسورة الشیری قصد او لفق خلاف متسا در دو و مقام غیر مناسب اولین خادمی محروم تیریع ایرو و الرؤوح دنی جبریل امین ده نازل اولو و جناحین ام اخترین اول بکده او جوب النده اولان دورت عدلونک برین خزانات علیه اکمل التحیات افخر بزید مرقد شریفه دیکوبی و بیون کعبه مکرمیه و بیرون سجد اقصیی و بیرون طور سیا به دیکوبی جمیع ملائکه قائم او لکن و ساجدا مصلده دعا اعلیه حفده انزا و اراده اولی شیخ زاده ذکر اید فائزه ملائکه کراحل بیک عبادت نزدیه نواب اولم اانلریک عبادت نزدی طبیع و تلذذی دو رکن عبادت نزدیه مؤمنه هیبیه توکر نزدیه اوزر لریشنه قواب ترتب ائمه کلیشه خادمیه عتبانه و رالا اعلم اول کیم ده جبریل امینک مؤمنین مؤمنات سی ائمین علامی مسونت توپلری او ببر و رکوزلری یشر میں شیخ زاده محروم ذکر اید راول بکده برکره لا ال الا الله بین مفهو و رایکی کرده دین میاندن

ایکنی بیان

میکائیل شیخ، حبوب دیماج و دلار صواعق خوف جبرائیل شیخ، اعمال سما و نیاده اولان
اسرا خیله شیخ، مصالبه عزرائیل سید او لبور دیوک سبق شیخ زاده محروم ذکر ایدر الاجانه
اعلم بو نونصر که هناب حقاً لایله الف قدر خیر من الف شاهزادی ایله قدر بیک شرفی
بیان ایدر تایان انتزلا للائکه والروج فیها بیاذن و هم من کل امر کلام کلام شریفیل ایکنی
مر شده شرفیل شیله قدر بیان بعد زده اد جنی مر تبره لیله قدر بیک شرفی بیان **سلام هو حقی**
محلع الفی بیور د دیوک بقہ شیوه کریم بود جم او زده و بطا و لنور نظم جلیل، معنای
مشیق سلام ایحق سلام کریم هیلیله قدر ایحق سلامند کریم هیلیله قدر سلامه مخصر در بینی خبر در
نفعه دیلایا بنا و زانوز تقدیر دن مستفاد اولان قصر کو صوف علی الصفة او لوب ترکیب تیمی نا
تیبلدندز دیر ایضا ب حقیله قدر ده شرو را فات دریماج صلو عقد دن سلامت ایجاد ایدر ب
سازیالیده هم سلامت وهم مصالب ایجاد ایدر کو بایلیه قدر سلامند بحش ایشدر دیک
اول شیخ زاده و سعدی بوجه او زده و کراشتر دیک او لکن فادی محروم کلشیه ده لیله قدر
ده مصالب بلا بیادن برشی واقع ایتمعنی بیان شیخ زاده و سعدی اتفقاً ایدر حال بوكی اشقا،
خلاف و قدر را دیلا او لیحق لیله قدر سلامه مخصر ایحق مطلق او لیسوں لیله قدر ایضا ایدنکه شیله
اول لق معقول و متنبهر دیوک شیخ ایدر الله شیخان و تیمین معنای مقصود او لوب سلام هو تغیر زده
قدر زنلا، اللہ شیخ دی تقدیر تقدیر دن اش تقدیر اولان ایجاد معنای اولین
ای لا یقور اللہ فیها الاسلام عباده سنه کی تقدیر دن اش تقدیر اولان ایجاد معنای اولین
بکلمه تغیر دن بینده تناقض او لیسوں ایحق تناقض صوره لفظ حبیل بیان **حشیل بیان**
اید را شب ایق ایکر معنای سلام سلامت موئشه اول لق میند راما سلامت تختیت معنای شیخ
او لوب غصه کوره معنای متفق سلام ایحق سلام او لو جبر کریم هیلیله قدر ایحق سلام او لو جیدر سلام
منکه و کثرت تسلیم ملائکه نه کان سلامدن بحش ایشدر ترکیب ایقا ایقا و اید بار قبیلندن
و ذکر جه لیله قدر سلام دکل ملائکه کلر بیک موئشه سلامه ظفر سلام مظو و خدا راما سنا دیار عقلی
او لوب ازه سلامک کثرت شیخ زیر اید مرتبه کثت و ادارکی عظوظ نفه ظرف سرا پی ایدر
کان خراف عین سلام او لشتر ترکیب دجل عدا جیلندن و سلامه سیدعک، اسمی او لمین شیخ زاده
محروم تصریح اید رفانه حضرت ابراهیم علیه السلام اید دان ملائکه سلام و بیرطه ایله نار عز و دکه
سلامت بولوی پیغمد دکلر کم هیلیله قدر ده ملائکه کلر بیک موئشه سلامی نار جهندن سلامت بوله لر

خلاص او لوب او ج کرده دین جنته داخل او لور دیو بینه شیخ زاده کلشیه ده تحریر ایدر و وح جنس
ملائکه داخلا یکن خاصی عام او ذره عطفه نکنه سی فاصلیک کمال شرافته تنبیه دو روکویا
فاصله هر مرتبه شرافت وارد رسم شرافته عام تختنده دخولند **انتساع** و حقیقته اخڑی منزنه
ادلشتر شده نازل او لور خیمه ایله قدر ده نازل او لور نه سبیل بادن رب لرینک اذنی دا
مری سبیل نازل او لور دیک دا لی باذن دنیام کلام دلالت اید رکن اندریلیه قزو ده بیر بوزینه شرد ل
ایروب مومنله سلام دیز مد جناب حقدن آستینان ایدر لرده بعده نازل او لور لرده بزرگه سلام
دیر بر لر او کبی ده سلام **ملائکه** تصادف ایدنلر سعید او لور بردی شقی او لماردیو شیخ زاده محروم
دساز لر تصریح ایدر لر او کبجده بزرگه سلام دیر مدت ایچون آستینان ای لرینک و جهی لوح مخفوظه ده
جناب حق مومنله سلام **ملائکه** لر ایلار علی قبیح کلکده او لزرنیه برد ده اینیر و لوب
ستر بیور دقده ملائکه لر بیجانه من اخیه ایجیل و ستر الفیح دیر مدد هشوم معامله آیه دن ملائکه
اشتیاق و بزرگه ملائکه سلام آستینانک و جهی بود ده بیو شیخ زاده محروم تحریر ایدر جمله ملائکه
نه ایلچیون نازل او لور ده من **کل امر از لر** تقدیر دل اونان امور حکیم دن برسیه لک امر جمع ملائکه
محضر زده مدبراته شکلین شیم ایده برسه لک ام دن هر بریک وقت اتفاق ایس و محل ایفالزین
تیمین ایلچیون نازل او لور دیک دعا دات ایهه لکه خفیه بوجه اوزراه واقع او لکه دیر بیو
برسیه لک امری مدبراته اعلام دلائکه لر بیک دیر بیو شیخ تردد لرینه حاجت او لیوب اندر سعاده
ایکن ده اعلام بیور دل اید دیو شهاب افندی محروم تصریح ایدر بعفیل ستر فاق سابق عرضیه
هیل ایدوب نازل او لان ایحق ملائکه سرمه ایلک دور دیک کاری خلاف میاد را دل راجح راجور
دیو بیه شهاب محروم ذکر اید رجیل ملائکه بیک بر سیه لک اوره علم ایچون تردد لری جو عیوه لیکه
قدور ده عبادت ده جمع ده هر ده عبادت ده خضیلت سبب و علت او لکه حقیقتنده تردد لری
بر سیه لک اوره علم ایلچیون او لسوں علم ایلچیون تردد مجوعیده لیله قدر بیک فضیلته عدت او لسوں
دیو ام تعیلیت تو جیه ولنور فانه بیو محله سو اولنور ایس سورة دفانه لیله مبارکه
مقصود لیله نصف شبان او لو غنه کوره تقدیر مقادیر هولیا نصف شبان ده هم بیک قدور ده
اول لق لازم کل دتناقض فده از لر تقدیر او لمان امور حکیم دن بر سیه لک اور ملائکه مدبراته
لیله نصف شبان ده لوح مخفوظن اطمها او لسور بیک قدر قدر ده شکل ده اثبات وفت اتفاق
و خل ایفالزین تیمین اید مدبراته اعلام او لسور دبو محشیل تو جیه بیدر لر شیخ از راق و مطار

مکانی

لکن میافت ابراهیم علیه السلام ملائکه لر و عجله مشوی ایده محرق قلب طلب پرورد محرقه صاحبیه
سلام دیر دبلو مسئلنه شیخ زاده دن منفه هور امری جناب حق نهایت سلامت با خود نهایت
سلامی بیانگار **حتی مطلع الفخر** بپور شد رضی تعلق آنده مصدر ابدال ممکنی بینی مبتدا، ابدله فصل لازم
کلمکن تنزله تعلق اولوب غایسه هفتاد چند نهاده داخل او لیوب نزول ملائکه شفیع
ظل هور و قسمه نهایت بولوب ملائکه کرام ابتدا، پلاده فوجا فوجا نازل اولوب مطیعین عابدینه
سلام دیر علی طلوع مجرده نهایت بولینی خادمی شیخ زاده مرحوم بیان ایدر لارابو السعد و فیروزه
تنزله تعلقی ترجیح ایروب مصدر ابدال ممکنی بینی مبتدا، ابدله فصل جائز دین مذهبیه بناهه
سلامه تعلق ایروب نهایت سلیمانی ملائکه بیان اولین بخوبی ایلر مطلع کلمه سی لامک فتحی و
کسری تقدیر لرینه کوره مصدر طلوع مسئلنه درایکی تقدیره مضاق اولان وقت مصدر اولوب
وقت طلوع الفخر تقدیر نزه اولطق لاز مر لامک کسر بوه ک ای قرائی دور لکن مطلع اسم زمان اول غنه
کوره زمان طلوع لکن بیان مسئلنه اولیق مضاق تقدیرینه حاجت من اخرا یکن بیضا وی
مرحومک اولا ترجیح مرحوم ترجیح قبیلین اولین خادمی مرحوم ذکر ایدر اسم زمان اول غنه
کوره لامک کسری مشرق کمی لازم او لیوب لامک فتحیه جائز اولین بینه خادمی بیان ایدر
نظم جبلک معنای خیفی ملائکه کرامه نزول لری بینه منتهی صنی مطلع الفخر ناکم شفیعه ظل هوره
منتهی نازل اولو درده وقت مجرده نزول لری انقطاع ایدر دیک اولا الله اعلم عزاده دهرار

أَرْسَلَ اللَّهُ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ وَبِهِ

قال المص و سبح رفع ثانية ابواب افول طا هر الكلام يشير الى ان الفنير راجع الى علم
الحادي فغيره على ظاهره ان احصار علم المعاين في ما باطل المزوج الموضوع اى اهبا وي عن
هذه الثانية مع دخولها في علم المعاين لان العلم يستعمل اعم من المسائل ومن اهبا وي والمو
ضوعا ولو تعلسا كما هو المعاين فارا واث روح محقق دفع ذلك واث دال الى ان الفنير
راجع الى الحق وان اللام الرواية عليه شارة الى المقصود الاصلية الذاي وهو دفعها ببيان
والمحنة المعينة عذر لهم اما بالاستدلال او باعتبار المحو الكلام ولو بالنظر الى علم المعاين
الاعم المتناول الامر الثالث وذلك لان الحق في الفن مقصود اصلى كالمسائل ومقصود بعضى

کالمہادی

المساودي والمحض وعانياً على ما هو المتساوى في عددهم ففالو وبحصر المقص من علم المعانى في الشهانة اي
في الفحص منها كما اراد المقص دفع ذلك وشارف فال كذلك في ايفاده فعن وجہ هزار التفسير المقص
على خلاف ذلك فهو لم يطلع على حقيقة المقص وكلمة من بيانته بناءً على ان علم المعانى بالمعنى الاخر
وهو مرفق بالتعريف الباقي فما يسوق فتنع الكلام وبحصر المقص الاصل الذي هو على علم المعانى بالمعنى الاخر
غير ما قال المبعين بفتح البار والمبعين بالكسر متباينان بالعنوان والابوال والتفسير مبيناً كما هو في المعرف
والمعنى فلابد من حذفه على نفسي ولا عدم الفائدة ان ادبو وان زعم وبحوزان يكون كلمة من
لتبييضي في الكلام وبحصر المقص الاصل الذي هو عبارة عن جملة المسائل وبعض من علم المعانى بالمعنى
الاعجم اهنتا وللامور الثالثة وعلى كل واحد من التوجيهين في كلمة من يكون ذلك الاختصار قبل تبييضه
الاختصار الكل في الاجراء لا اختصار الجرئيات بل حاجه الى حل المقص على الجميع اما على الاوول فخط واما على
الثانى فلان المقص عبارة عن جملة المسائل اي اضافتين قال لوحظ من على التبييضي والمعنى على جمعيته
لما تفاصي في المقص فلم يقف المقام حق الوقوف وبعد فتح ما قبل ان المقص هو المقص من علم المعانى وهو في اوول المقص
صادر على كل ما ينطوي عليه فالاختصار الجرئيات لا غير وان الاشباد الثالثة فارقة من علم
المعانى بغيرية التعريف المذكور فلابد من ارجاع الصيغة الى المقص منه لا ارجاعها وان اجزاء العلوم
موضوع عانياً المسادى والى كل ما تفترض في المقص علم المعانى بذلك المعنى الاعجم في الشهانة ثم حاصل
السؤال ان هزار الكلام باطل لانه كلام اخصار علم المعانى في الشهانة مع انه غير محصر بهما الا خواص المقص
والمساودي فيه على ظاهره المسبق وحرومها عن ما استذكر وكل كلام ثانية هزار باطل فكلام المقص
بط وحاصر المحوب هي الاو اما من المقدمة الاولى من الصفرى ان اريه بالعلم العلم الاعجم سندان
الصيغة راجع الى المقص الاصل الذي هو علم المعانى بالمعنى الاخر او منع الشهانة منها ان اريوه بالمعنى
الاخري بسندان ذلك يعني اضافه على الثنائي هي منع المقدمة الاولى فقط سندان الصيغة راجع الى
المقص الاصل الذي هو عبارة عن جملة المسائل وبعض عن العالم بالاعجم ثم المحسنه هو الاو نظره بالنظر
التعريف الباقي ولم يقل وبحصر علم المعانى المعرف هزار التعريف الباقي لان ذلك وان بد فتح عنه كل
السؤال حقيقة بالنظر الى الفيروكسته لا بد فتح عز ظاهره في او الا او واحق هو الثنائي خلاف وبحصر المقص
قولاً اخصار الكل مفعول مطلق نوعي بغيرية الاضافة والقصر لاستفاده من كلمة لامن قبل المقدمة الافتتاح
على الصيغة الاولى من تقييم المقدمة ومن قبل تقييم المقدمة على الصيغة على الثنائي ومن قدر القلب
على الثالث والمقى هو المقا او الاختصار و المقص و عليه اخصار الكل في الاجراء فمعنى الكلام على الاو